

VAŠČAN

Lokalna novica je kraljica

Gorenjski Glas

Z delom začel nov svet Krajevne skupnosti Kokrica

Po novembrskih lokalnih volitvah je vodenje Krajevne skupnosti Kokrica prevzela nova ekipa krajevnega sveta. V njem je kar šest novincev.

Domen Hvala, predsednik KS Kokrica

Na novembrskih lokalnih volitvah so bili poleg župana in mestnih svetnikov izvoljeni tudi člani svetov krajevnih skupnosti. Na Kokrici so bili v nov svet krajevne skupnosti med sedemnajstimi kandidati izvoljeni (po vrstnem redu prejetih glasov): Domen Hvala, Jaka Šuštar, Matej Sušnik, Silvo Kutin, Urška Sodnik, Iztok Škofic in Anton Jerič. Ti so na ustanovni seji za predsednika imenovali Domna Hvala, za podpredsednika pa Iztoka Škofica.

»Novi svet KS Kokrica se bo pri svojem delovanju zelo posvečal dobremu sodelovanju z vsemi društvi, ki so po mojem mnenju srce naše KS.

Prepričan sem, da društva naredijo zelo veliko za naš kraj in z raznimi dogodki pripomorejo, da so krajanje aktivni, zato bomo skušali njihovo delovanje tudi finančno čim bolj podpirati. Osebnost lahko obljubim, da se bom kot predsednik sveta KS Kokrica zavzemal za dobrobit vseh krajanek in krajanov. Menim, da je v primerjavi z okoliškimi predeli naša KS infrastrukturno podhranjena. Glede na število prebivalcev, ki prebivajo v KS Kokrica, bi si zaslužili mnogo več. Zavedamo se, da bo mandatno obdobje štirih let minilo zelo hitro. Pred nami je veliko izzivov, za katere pa menim, da jih bomo kot ekipa uspešno premostili,« je napovedal novi predsednik KS Kokrica **Domen Hvala**, ki je bil izvoljen na listi Stranke za enakomerni lokalni razvoj in podjetnost. Je tudi njen podpredsednik. »V svet KS sem kandidiral prvič. Ker si želim naprednega razvoja KS Kokrice, posledično tudi krajanov, sem se odločil, da kandidiram in z izvolitvijo pripomorem k uresničevanju želj in idej krajanov,« je dodal.

Novo vodstvo namerava znižati stroške, ki se plačujejo iz proračunskih sredstev KS, zato bodo napravili skrben pregled obstoječih pogodb, ki so sklenjene s KS Kokrica, pravi Hvala. Med najpomembnejšimi načrti je tudi sanacija struge potoka Kokrščica, ki poplavlja

del Partizanske poti. »Načrti za sanacijo imajo že dolgo brado, prva faza sanacije je bila tudi že izvedena, na drugo fazo, ki vključuje znižanje jeza, pa še vedno čakamo,« je razložil. Prizadevali si bodo tudi za gradnjo fekalne kanalizacije na Mlaki, ki naj bi po zadnjih pojasnilih občine sledila zdajšnji gradnji kanalizacije v Predosljah in Britofu. Glede sanacije kulturnega doma na Kokrici je povedal, da bodo sanacijo električne instalacije v dvorani izvedli še letos, za sanacijo odra v dvorani pa občina še pridobiva dokumentacijo in jo bodo najverjetneje izvedli naslednje leto.

Svet KS Kokrica podpira tudi aktivnosti Civilne iniciative Mlaka, ki je februarja na sodišče vložila tožbo za razveljavitev odloka o načrtovani stanovanjski gradnji v Udin borštu. O tej temi so se pred dnevi sestali tudi z novim kranjskim županom Matjažem Rakovcem in podžupanom Janezom Černetom. Sestanka sta se udeležila tudi občinska svetnika z Mlake Barbara Gunčar (SLRP) in Iztok Jenko (SDS). »Z občino si želimo odprtega dialoga o tej temi, ki smo ga do zdaj pogrešali. V KS Kokrica se ne strinjamo z zdajšnjim odlokom, saj omogoča gradnjo 400 stanovanjskih enot, kar je na tako majhnem območju odločno preveč. V vaškem okolju je po našem mnenju mogoča gradnja enostanovanjskih hiš. Tako gosta pozidava in gradnja večstanovanjskih objektov pa na to območje res ne sodita. Odgovoriti je treba na še vrsto odprtih vprašanj, kot so na primer velikost šole in vrtca, povezovalne ceste po krajevni skupnosti in do Kranja, primernost kanalizacijskega omrežja in podobno,« je razložil Hvala.

»Na novo bomo skušali organizirati prvomajsko kresovanje, želimo nadaljevati tudi pogovore za oživitve Bobovških jezer, ki imajo zagotovo dober turističen potencial in je škoda, da ga ne izkoristimo, seveda z občutkom za varovanje naravne dediščine. Zavzemamo se sicer za celovito rešitev skupaj s športnim parkom Bobovek, da se končno naredi športni center, kot si ga krajanje zaslužimo. Občini bomo tudi posredovali nove pobude za obnovo cest in gradnjo pločnikov, za izboljšanje prometne varnosti na Pokopališki cesti, za postavitev uličnih usmerjevalnih tabel in manjkajoče javne razsvetljave, zlasti na območju Bobovka. Predlagali bomo tudi ureditev dodatnega avtobusnega postajališča na severnem delu Mlake,

VAŠČAN

Vaščan je priloga Gorenjskega glasa o krajevni skupnosti Kokrica.

Prilogo pripravlja uredništvo Gorenjskega glasa.

Odgovorna urednica: Marija Volčjak

Urednik: Simon Šubic

Telefon: 04/201-42-00, faks: 04/201-42-13

E-pošta: info@g-glas.si

Tehnični urednik: Grega Flajnik

Izdajatelj: Gorenjski glas, d. o. o., Nazorjeva ulica 1, Kranj; priprava za tisk: Gorenjski glas; tisk: Nonparel, d. o. o.; distribucija: Pošta Slovenije.

Vaščan, številka 1, je priloga 17. številke Gorenjskega glasa, ki je izšla 1. marca 2019. Naklada je 1100 izvodov. Prejmejo jo vsa gospodinjstva v krajevni skupnosti Kokrica.

Fotografija na naslovnici: Udin boršt, foto: Špela Sajovic

Krajevna skupnost Kokrica, Cesta na Brdo 30, Kokrica

Vabilo na čistilno akcijo

KS Kokrica vabi krajanke in krajanje, da se udeležijo čistilne akcije, ki bo potekala v soboto, 30. marca. Zbor bo ob 9. uri pred Kulturnim domom Kokrica, kjer bodo udeleženci prejeli rokavice in vrečke, po opravljeni akciji pa še sendvič.

dotatne ukrepe za umiritev hitrosti na najbolj kritičnih cestnih odsekih in postavitev košev za pasje iztrebke,« je Hvala naštel še nekaj načrtov novega krajevnega vodstva. To ima v načrtu tudi obnovo spletne strani KS Kokrica in izboljšanje stika s krajanji preko družbenih omrežij.

Na kratko o članih sveta KS

Iztok Škofic,
podpredsednik KS

Jaka Šuštar

Anton Jerič

Urška Sodnik

Matej Sušnik

Silvo Kutin

Iztok Škofic je podpredsednik sveta KS Kokrica, kandidiral pa je, ker bo v prihodnje v domači KS spet preživel več časa, kot ga je, ko se je ukvarjal s telekomunikacijami in mediji. Zavzemal se bo za novo obvozno cesto mimo vasi, za pešpoti, nove kolesarske steze, javna parkirišča, nov kulturni dom, novo avtobusno postajo ob zdravstvenem domu, obvozni cestni ring Kranja in za zaščito gozdov – tovarn kisika. »Svoje znanje bom skupaj z delovnimi izkušnjami in tudi s sprejemanjem drugačnosti uporabil za dobro sodelovanje in pozitivno informiranje nas vseh, za kar sem pred kratkim prejel tudi veliko plaketo Mestne občine Kranj,« poudarja.

Jaka Šuštar je edini iz sedmerice krajevnih svetnikov, ki je že bil član sveta KS Kokrica; to je njegov drugi mandat. »Za kandidaturu sem se odločil, ker sem aktiven krajan, dejaven tudi v društvu. Kot član društva sem opazil, da si želim tudi v svetu KS bolj aktivno sodelovati, in takrat sem prvič kandidiral. Ker se mi je zdelo, da imam še dobre ideje in da lahko pripomem k dobremu delovanju sveta, sem se odločil še za drugo kandidaturu,« je povedal. Zavzemal se bo za tvorno sodelovanje z društvu. »Vsekakor pa bodo glavne prioritete zastopati interese večine krajanov. Tako bodo zagotovo bolj pomembni projekti, za katere se bom zavzemal, projekt Gorki 2 na Mlaki, obnova kulturnega doma in ceste na Bobovek ter mnogo drugih manjših projektov.«

Anton Jerič pravi, da ima kljub prenehanju rednega delovnega razmerja še vedno dovolj energije za prispevek k razvoju KS, zato je tudi kandidiral v svet KS. »Zavzemal se bom za sorazmeren razvoj obrobni vasi, za dovolj zgodnjo informacijo o načinu rešitve kanalizacije za vasi, ki ne bodo priključene na centralno čistilno napravo. Zavzemal se bom tudi za dostop do optične povezave in za ureditev ceste Mlaka–Bobovek–Brdo s pešpotjo in kolesarsko stezo. Če to ni izvedljivo, naj se ta povezava zapre,« je povedal.

Urška Sodnik se je za kandidaturu odločila po nasvetu okolice, da prinese nove ideje in stališča v KS. »Na prvem mestu se bom zavzemala za enakomeren razvoj KS in za pošteno delovanje,« je pojasnila.

Matej Sušnik je kandidiral s ciljem, da pripomore k razvoju KS in tudi zaradi novih izzivov. »Zavzemal se bom za ureditev infrastrukture in razvoj lokalnih pridelovalcev hrane,« je razložil.

Silvo Kutin je kandidiral na pobudo več krajanov, zavzemal pa se bo za večje sodelovanje med društvu in za blaginjo krajanov in KS Kokrica. »V preteklosti je bila KS Kokrica zapostavljena, kar se tiče infrastrukturne ureditve, ta trend je treba nujno spremeniti,« je prepričan. **Simon Šubic**

Občasne zapore ceste Gregorc–Zabret

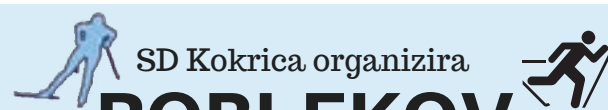
Cesta od Gregorca do Zabreta, severno od bobovških jezer, bo približno štirinajst dni v obdobju od konca februarja do konca aprila zaradi zaščite žab občasno zaprta za promet, so sporočili iz Krajevne skupnosti Kokrica.

Lokalna cesta severno od Naravnega rezervata glinokopnih bajerjev z okolico na Bobovku spomladi postane nevarna ovira za dvoživke (žabe), ki se po zimi, ki so jo preživele na kopnem, odpravijo do bobovških jezerc, kamor odložijo mrest. Zaradi prometa na tej cesti pa mnoge žabe ne pridejo na cilj, saj jih povozijo avtomobili. Aktivnosti društva Žverca in prostovoljcev, ki vsako leto prenašajo žabe čez cesto, zaradi premajhnega števila prostovoljcev in dokaj zahtevnega dela niso zadostne. Kot najbolj učinkovita rešitev se kaže občasna zapora ceste v večernih urah (od 19. do 23. ure) med Gregorcem in Zabretom približno štirinajst dni od konca februarja do konca aprila, so razložili na Zavodu RS za varstvo narave. Natančnega termina, kdaj se bo zapora izvajala, ni mogoče določiti, saj na selitev dvoživk vpliva vreme. Ko bo znano, bo obvestilo o poteku zapore objavljeno v medijih.

Omenjena cesta sicer ni dostopna cesta do objektov, ampak povezovalna lokalna cesta, ki jo v času zapore lahko nadomestijo druge.
Simon Šubic

Obvestilo

Krajanke in krajanji so vabljeni, da svoje pobude sporočajo KS Kokrica, ki ima uradne ure vsak prvi ponedeljek v mesecu med 18. in 20. uro v prostorih KS v Kulturnem domu Kokrica. E-naslov: kokrica.ks@gmail.com, tel. št.: 040/195 867 (predsednik).

ROBLEKOV MEMORIAL

Beli dan Kokrice

Nedelja, 10.3.2019

Smučišče Senožeta, Srednja vas pri Bohinju

Organiziran avtobusni prevoz s Kokrice

Odhod ob 7:30 pred Kulturnim domom na
Kokrici

AKTIVNOSTI:

- ALPSKO SMUČANJE
- BORDANJE
- TEK NA SMUČEH
- POHOD

OTROCI DO 8. LETA BREZPLAČNO!

Prijave:

- v ponedeljek, 25.2.2019 med 17. in 20. uro v podjetju Alping na Kokrici (Cesta na Brdo 35a, zraven trgovine Mercator)
- vsak dan na telefon 031/437-166

CENA:

- 20 € za smučanje in bordanje (prevoz, kosilo, dopoldanska karta, startnina za tekmo)
- 10 € za tek na smučeh (prevoz, kosilo, startnina za tekmo)
- 10 € za pohod (prevoz, kosilo)
- prostovoljno članstvo v SD Kokrica 5€

Zakaj načrtovana nova soseska na Mlaki ni sprejemljiva

Krajani Mlake, ki načrtovani pozidavi Udin boršta nasprotujemo, smo se povezali v civilno iniciativo in smo februarja proti Mestni občini Kranj vložili skupinsko tožbo.

Septembra lani je bil na seji mestnega sveta občine Kranj sprejet Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Mlaka pri Kranju, ki odpira pot nastanku nove soseke na zahodnem delu obstoječega naselja (na 5. strani objavljamo zazidalno situacijo). Glavnih pripomb občanov, podanih v času javne razgrnitve OPPN, občina ni upoštevala. Tako načrt ohranja predvideno gradnjo 19 stanovanjskih blokov s štirimi do petimi nadzemnimi etažami ter 105 eno- ali dvostanovanjskih objektov – skupno okvirno štiristo novih stanovanjskih enot. Krajani Mlake, ki takšni pozidavi nasprotujemo, smo se povezali v civilno iniciativo in smo februarja proti Mestni občini Kranj vložili skupinsko tožbo (111 oseb in Društvo za ohranitev Udin boršta). Menimo, da je umeščanje tako velike soseke na gozdno območje pri naselju Mlaka nesprejemljivo in bo imelo nedopustne posledice tako za kakovost bivalnega okolja kot za naravo Udin boršta.

Udin boršt je največji strnjeni gozd v Ljubljanski kotlini in otok prvobitne narave, ki ga je treba varovati in ne uničevati. Njegovi mešani gozdovi so prostor redkih in ogroženih rastlinskih ter živalskih vrst, številnih kraških jam in izvirov, ekološko pomembnih območij ter splošno bogate naravne in kulturne dediščine. Pomemben pa je tudi z zdravstvenega in socialnega vidika, saj gre za primestni gozd, ki nam, okoliškim prebivalcem, kot tudi ljudem iz širšega območja predstavlja neprecenljivo vrednost in zavetje – ko stopimo na stezice tega edinstvenega gozda, se znajdemo v živi naravi, obkroženi s svežim zrakom in spokojnostjo dreves, v kateri se lahko odpočijemo, sprostim in si nabereмо novih moči.

Zaradi tega je krčenje devetih hektarov Udin boršta z namenom, da se na tem mestu postavi 19 blokov in sedemdeset eno- ali dvostanovanjskih hiš (od skupno 105-ih), zelo sporno dejanje, ki ne spoštuje interesov lokalnih prebivalcev, kot tudi ne načel trajnostnega razvoja in ohranjanja izjemne naravne dediščine. Občina Kranj je načrtovano pozidavo odobrila, ker naj bi ji primanjkovalo stanovanj. Vendar menimo, da bi bilo za povečevanje občinske stanovanjske ponudbe primerneje uporabiti druge in okoljevarstveno manj občutljive lokacije, ki so v Kranju že na voljo. Sploh ob dejstvu, da ima občina Kranj v slovenskem merilu zelo visoko skupno površino degradiranih območij, na katera naj bi se pozidava po prostorski zakonodaji širila prednostno. A občina alternativnih lokacij v resnici ni iskala, ampak je predvsem sledila zasebnim interesom kapitala.

Poleg naravovarstvenih razlogov pa je načrtovana nova soseska sporna tudi zato, ker bi prinesla prekomerno obremenitev lokalnega urbanega okolja in njegove infrastrukture. Število prebivalcev Mlake se bo podvojilo, saj se bo priselilo od tisoč do tisoč štiristo novih ljudi, infrastruktura pa bo glede na sprejet prostorski načrt ostala povečini nespremenjena in tako nezadostna. Zato je upravičeno pričakovati, da bo takšen porast prebivalstva negativno vplival na varnostne razmere na cestah in povzročal prometne zamaške. Enako skrb vzbujajoča je situacija z vrtcem, kjer je prostih mest premalo že danes, ter osnovno šolo, ki je za takšno povečanje števila otrok premajhna in bo zato treba otroke voziti v bolj oddaljene šole. Nasploh pa je povsem neprimerno to, da se v okolje, kjer so prisotne le družinske stanovanjske hiše, umeščajo bloki – natančneje cela soseska blokov. S tem se bo ne-

upravičeno znižala kakovost obstoječih bivalnih razmer, saj se bodo povečale hrupne obremenitve ter onesnaženost zraka, uničena bosta videz naselja in značilni obrisi vaške pokrajine ter gozdnega roba Udin boršta. Na takšen ali drugačen način bo to vplivalo na vsakega izmed nas.

Peticija za zaščito Udin boršta in proti pozidavi

Ker smo prepričani, da je Udin boršt največji zaklad naše KS in čudovito naravno okolje, ki ga moramo zaščititi in ohraniti tudi za prihodnje generacije (in živali, ki bivajo v njem), smo v civilni iniciativi odprli Peticijo za ustrezno zaščito Udin boršta. Z njo pozivamo občine Kranj, Naklo in Tržič, da zavarujejo Udin boršt z novim aktom (trenutno veljaven akt je namreč iz leta 1985 – je zastarel in v neskladju z obstoječo zakonodajo), ki bo upošteval strokovna spoznanja o visoki ekološki, biotski in krajinski vrednosti tega gozdnega kompleksa ter o pomenu, ki ga ima za ljudi. Ena izmed zahtev peticije je tudi razveljavitev načrtovane blokovske pozidave pri Mlaki.

Ker vsak podpis šteje, vas srčno vabimo, da podprete našo pobudo in podpišete peticijo, ki je dostopna na spletni strani www.zascitimo-udinborst.com. Za vašo podporo se vam že vnaprej zahvaljujemo.

Na tej spletni strani (v rubriki Pozidava) si je mogoče ogledati tudi vsebino tožbe, ki je bila vložena na upravno sodišče. Če kdo meni, da bi lahko dodatno pripomogel k njeni vsebini s svojim strokovnim znanjem, bomo njegove pomoči zelo veseli.

Špela Sajovic,
civilna iniciativa Mlaka

Izvedli vse načrtovane aktivnosti

Turistično društvo Kokrica je v lanskem letu izvajalo aktivnosti skladno z načrtom, ki smo ga predstavili na občnem zboru v mesecu februarju.

V spomladanskem delu smo organizirali sekanje pirhov in Dih pomladi, na katerem je gostovala glasbena šola iz Kranja s prijetnim programom. Pohod po mamutovi deželi smo izvedli v mesecu juniju. Pri izvedbi so nam prizadevno pomagali iz Zavoda za turizem in kulturo Kranj.

Po potrebi smo v skladu z rastjem urejali krožišče in park. Med letom smo nekajkrat čistili japonski dresnik, komisija za ocenjevanje urejenosti hiš in vrtov je prav tako nekajkrat pregledala vse hiše in vrtove v vseh naseljih v naši KS.

V jesenskem delu smo organizirali Večer ob krušni peči z vsebino dobrodelnosti, Miklavževanje za najmlajše, zelo odmeven Božično-novoletni koncert s Prifarskimi muzikanti in zaključno prireditev leta Domovinski pohod.

V jesensko-zimskem času organiziramo različna in zanimiva predavanja in predstavitve. Naše članice se družijo ob ročnih delih in pri telovadbi. Krajane vabimo, da obiščejo našo spletno stran www.tdkokrica.si ali Facebook in si ogledajo aktualna dogajanja našega društva. Če kdo želi, da mu posredujemo vabila in aktualna obvestila, naj nam to sporoči po e-pošti na tdkokrica@gmail.com

Martin Leskovar

Plan aktivnosti TD Kokrica v letu 2019

Redni občni zbor društva

Petek, 22. februar, ob 17. uri,
prostori TD

Sekanje pirhov (25. prireditev)

Ponedeljek, 22. april, ob 9. uri
Mercator Kokrica

Dih pomladi (27. prireditev)

Četrtek, 11. april, ob 17. uri
Dom krajanov Kokrica

Pohod po mamutovi deželi (12. prireditev)

Sobota, 8. junij, ob 9. uri
Mercator Kokrica

Večer ob krušni peči (20. prireditev)

Sobota 16. november, ob 17. uri
Dom krajanov Kokrica

Izdelovanje adventnih venčkov in novoletne dekoracije (5. delavnica)

Ponedeljek 25. november, ob 17. uri
Prostori TD

Miklavževanje

Sreda 4. december, ob 17. uri
Dom krajanov Kokrica

Božično-novoletni koncert (23. prireditev)

Nedelja, 15. ali 22. december, ob 16. uri
Dom krajanov Kokrica

Domovinski pohod z baklami (18. prireditev)

Četrtek, 26. december, ob 17. uri
Mercator Kokrica

Predavanja

V jesensko-zimskem času

Očiščevalne akcije okolja

V sodelovanju s KS Kokrica

Urejanje krajevnega parka in krožišča

V poletnem času

Ocenjevanje najlepše urejenih hiš in vrtov

V poletnem času

Damijanu v spomin

Konec novembra je življenjsko pot sklenil naš sokrajan, nekdanji športnik, športni delavec, kolega in prijatelj Damijan Hvala z Mlake.

Rojen je bil v Trnovem nad Novo Gorico pred dobrimi 67 leti v zavedni slovenski družini. Oba njegova starša sta med drugo svetovno vojno sodelovala z narodnoosvobodilnim gibanjem, oče je bil partizan v Tolminskem odredu, mati pa je bila kot terenska aktivistka ujeta in odpeljana v taborišče in je zaradi tega kmalu po vojni umrla, ko je bilo Damijanu komaj nekaj let. Po službeni dolžnosti se je oče z njim preselil v Kranj, kjer je kasneje dokončal osnovno in poklicno šolo za orodjarja.

V prostem času pa je izredno rad zahajal na nogometna igrišča, in to med vratnice, kot nogometni vratar v takratni »divji ligi«. Opazili so ga vodilni moške NK Korotan, kjer je naslednjih nekaj let tudi nastopal kot eden redkih nešolanih nogometašev pri nas, kar je Damijan tudi ponosno večkrat izjavil. Tudi sam se še danes spominjam njegovih parad med vratnicami na glavnem igrišču Stanka Mlakarja v Kranju, kjer je domoval njegov klub.

Po znanih »portoroških sklepih« se je NK Korotan razpustil, Damijan pa si je s svojo družino ustvaril dom na Mlaki in kmalu je začel braniti tudi za NK Kokrica, kjer sva nekaj let tudi uspešno sodelovala. Kot vratar je branil tudi v ligi v malem nogometu na travi na Kokrici.

Po zaključku nogometne kariere pa je začel delovati z mladimi nogometaši na Kokrici kot trener. Po spletu raznih okoliščin se je začel pred tremi leti zavzemati za ponovno oživetev NK Kokrica in se kot novi predsednik kluba zavzemal predvsem za delo z mladimi. Na nogometnem igrišču že dolga leta poteka tudi liga v malem nogometu in z Damijanom sva si izposojala kosilnico pri nogometnih kolegih v Bitnjah, ker domače, ki je bila last krajevne skupnosti, nisva dobila. Organiziral je tudi obsekavanje dreves ob igrišču, varjenje in barvanje

Damijan Hvala (zadaj desno) z ekipo pionirjev na prijateljski tekmi 16. maja 1993 v Stražišču

golov, tako velikih kot malonogometnih. Imela sva še premnogo načrtov, ki jih je na žalost prekinila njegova prezgodnja smrt.

Kokričani smo izgubili dobrega družinskega očeta, nogometnega entuziasta, člana Združenja borcev za vrednote NOB, jaz pa dobrega prijatelja.

Upam, da se vidiva v prihodnosti, tam daleč nekje v športnem parku.

Tone Kavčič, tajnik NK Kokrica

Liga v malem nogometu na Kokrici

Nogomet na Kokrici ima dolgoletno tradicijo. Pred leti je na našem območju uspešno deloval klub NK Kokrica, ki pa je zaradi pomanjkanja finančnih virov prenehal z delovanjem.

Z željo po udeleževanju v tem športu so številni nogometni prijatelji pred štirinajstimi leti organizirali ligaško tekmovanje v malem nogometu. V prvem letu je v tekmovanju nastopalo kar dvanajst ekip, člani so bili predvsem krajanji iz KS Kokrica. Tekmovanje v podobni obliki poteka še danes in se odvija na športnem parku Bobovek, vsem nam bolje poznanem kot športni park Čukova jama. Poleg organizacije športnih dogodkov si igralci

prizadevamo tudi za urejanje površine in okolice športnega parka. Vsako leto se vključimo v čistilno akcijo, redno skrbimo za košnjo travnatih površin ter za sečnjo grmičevja ob nogometnem igrišču. Na športnem parku v okviru sodelovanja z ostalimi društvi iz KS Kokrica potekajo številne športno-kulturne prireditve, kot sta tekmovanje prostovoljnih gasilskih društev ter Pohod po mamutovi deželi.

Liga v malem nogometu je v letu 2018 obsegala osem ekip, igralo se je po principu dvokrogne igralnega sistema. Po enoletnem rezultatskem postu je prvo mesto med ekipami vnovič osvojila ekipa Partizani. Na drugo mesto so se uvrstili igralci ekipe Mlacas Locos, na tretje pa ekipa Rožca Alping.

Ligaški del smo zaključili s pokalnim tekmovanjem, po katerem je sledil družabni piknik. Pokalno tekmovanje je bilo organizirano po turnirskem sistemu. Status najboljšje ekipe v letošnjem letu je pripadlo ekipi Pavijani, ki je v finalnem obračunu premagala ekipo Partizani. Tretje mesto je po ogorčenem boju osvojila ekipa Brunarice Štern.

Pod okriljem NK Kokrica bomo tekmovanje in zaključni dogodek z nogometnim turnirjem organizirali tudi letos. Tekmovalne aktivnosti začnemo v maju, predvidoma pa jih zaključimo nekje v sredini septembra. Tekme se bodo odvijale ob torkih in četrtek popoldan. Vabljeni vsi, ki si želite kakšno tekmo tudi ogledati. V primeru vprašanj po aktivnem sodelovanju v nogometnem tekmovanju smo vam na voljo na naslovu: sdzg@gmail.com.

Tudi lansko ligo v malem nogometu so končali s pokalnim tekmovanjem.

Blaž Medja, foto: Blaž Benedičič

Kakovosten razvoj smučarja tekača v Smučarskem društvu Kokrica

Tek na smučeh je ena najbolj zdravih oblik rekreacije, ki je primerna za ljudi vseh starosti, ne glede na stopnjo fizične pripravljenosti.

Pri teku na smučeh uporabljamo mišice celotnega telesa, kar tek uvršča med najpopolnejše oblike rekreacije. Je optimalna aerobna vadba, ki krepi srce in ožilje, izboljšuje pljučno kapaciteto in pretok kisika v krvi, zmanjšuje nivo holesterola in zvišuje porabo kalorij.

Današnji hiter tempo življenja nam povzroča veliko stresa. Vsi se še predobro zavedamo, da ga moramo na neki način uravnati. Vsak posameznik ga uravnava na svoj način. Ena od možnosti je ukvarjanje s športom. Tek na smučeh definitivno »blaži« posledice stresa, saj se pri teku gibamo v naravi in s tem vplivamo na svojo psiho-fizično kondicijo. Vadba je primerna za vse starosti, vse nivoje znanja in fizične pripravljenosti, nudi pa tudi prijetno in zabavno druženje v naravi v kateremkoli letnem času. Kaj pa je lahko še lepšega kot biti v naravi in se gibati, z možgani na »off«, sami ali skupaj z družino in prijatelji.

Ne smemo pa pozabiti na naše otroke in mladostnike. Dejstvo je, da imajo danes gibanja veliko premalo. Proste igre na domačem ali šolskem igrišču skoraj da ne poznajo več. Raziskave kažejo, da imajo otroci v zadnjem desetletju približno 12 ur gibanja manj na teden. Starši jih vedno bolj zavijamo v vato in jih s tem prikrajšamo za izkušnje, s katerimi rastejo in se razvijajo v samostojne osebe. To, da se otrok gibata na svežem zraku, kljub vsej tehnologiji, ki jo ima na voljo, je dandanes pravo bogastvo.

Disciplina tek na smučeh ima vse te prednosti. Cilj Smučarskega društva Kokrica, sekcije biatlona in teka na smučeh, je: »Kvaliteten razvoj smučarja tekača kot dolgoročna naložba za življenje«.

V našem društvu se vodstvo in trenerji trudimo, da se otroci preko gibanja na smučeh zabavajo, povezujejo, vzpostavljajo svoj sistem osebnih vrednot za kasnejše življenje, hkrati pridobivajo najbolj potrebno tekaško znanje in

razvijajo svoje motorične sposobnosti oz. svojo motorično »podlago«. Motorična »podlaga«, ki si jo otrok pridobi z zgodnjim začetkom ukvarjanja s športom, je vsekakor dragocena, vendar obstaja tudi ena nevarnost. Se otrok na poti do vrhunskega dosežka v primeru, da začne zgodaj s športom, tudi prej naveliča, je prej iztrošen, kot radi rečemo nekateri trenerji?

Otroka vključiti v šport z edinim razlogom, da bo postal svetovni prvak, je popolnoma nesmiselno in zelo malo verjetno. Verjetnost zadetka, da uspete, je veliko večja, če igrate igre na srečo. Treniranje in grajenje športne kariere je proces. Dolgotrajen in z veliko kamenčkov v mozaiku.

Bistvo našega društva je, da so otroci v športu še vedno otroci. Za otroka tekmovalne izkušnje nekaj pomenijo šele pozneje, ko se s športom že nekaj časa ukvarja. Otroci naj se v športu zabavajo, učijo, napredujejo, spoznavajo sami sebe, svoje telo, njegove zmožnosti in tudi omejitve, spoznavajo naj svoje odzivanje na napetosti in intenzivne čustvene dogodke ter sklepajo nova prijateljstva. Tekmovanje in uspešnost navzven pa lahko prideta pozneje, za to bo še dovolj časa, če se bodo odločili v športu ostati in se mu resneje posvetiti, ko bodo začeli odraščati.

Seveda otroci v našem klubu tudi tekmujejo. Otroci in mladostniki se povprečno na letni ravni udeležijo šestih tekem na rolgah oz. teka v poletnem času in desetih tekem v zimskem času na tekaških smučeh. Tekmovalci, ki se ukvarjajo tudi z biatlonom, pa imajo letno še povprečno šest biatlonskih tekem na sezono. Tekmujejo na državnih ravni, udeležijo pa se tudi kakšne tekme v Avstriji in Italiji.

Tekmovalci imajo pozimi na snegu povprečno štiri tekaške treninge na teden, enkrat na teden pa v telovadnici izboljšujejo svojo splošno moč, stabilizacijo trupa, koordinacijo, agilnost, hitrost ipd. Število treningov je seveda odvisno od starosti in želja tekmovalcev.

Vsako leto se naši tekmovalci s trenerji udeležijo klubskih priprav, ki po navadi trajajo od štiri do pet dni. Na pripravah trenirajo dvakrat dnevno, izboljšujejo tehniko ter svoje občutke na smučeh, ob tem pa se tudi zabavajo. Na pripravah se trenerji in tekmovalci še bolj povežejo, medsebojno sodelujejo, si pomagajo in s tem vzpostavijo pozitivno klimo, ki je seveda zelo dobrodošla v klubu. Na pozitivno klimo med trenerji in tekmovalci vsekakor pripomorejo tudi izleti v naravo izven oz. v okviru treningov ter ukvarjanje z drugimi oz. sorodnimi športi, kot so alpsko smučanje, drsanje, kolesarjenje, planinarjenje, plezanje ...

V svojih vrstah bomo veseli vsakega posameznika katerekoli starosti, ki ima željo po gibanju na prostem ter veselje do sodelovanja in povezovanja z drugimi. Obljubljamo vam pozitivno naravnano klimo, prijazne in potrpežljive trenerje ter naložbo za celotno življenje. Za več informacij smo vam na voljo na tsd.kokrica@gmail.com. **Tadeja Brankovič in Petra Kous**

Začetek telesne vadbe

Iz Šole zdravja sporočajo, da bodo s telesno vadbo v krajevni skupnosti Kokrica začeli v ponedeljek, 4. marca, ob 7.30 pri Gostišču Dežman. Gre za vadbo 1000 gibov po metodi Nikolaya Grishina, dr. med., ki se odvija po celotni Sloveniji vsako jutro od 7.30 do 8. ure na prostem pod vodstvom voditeljev prostovoljcev. Vaje so preproste in primerne za vsakogar. Redna in zmerna telesna dejavnost ima številne pozitivne učinke na zdravje ljudi. Začeti dan s telesno aktivnostjo pomeni, da naš vsakdan obogatimo z dobro voljo in vadbo v dobri družbi.

Šolski projekti

OŠ Franceta Prešerna Kranj sodeluje v veliko projektih. Eden od teh je tudi projekt POGUM.

Projekt POGUM je namenjen krepitvi kompetence (sposobnosti) podjetnosti med učenci. Večina ljudi pri tem takoj pomisli, da gre za vzgajanje bodočih podjetnikov. Vendar je treba poudariti, da v ospredju ni podjetništvo, pač pa podjetnost, ki jo želimo razvijati med učenci. Med tema dvema pojmomoma je namreč precejšnja razlika. Pod pojmom podjetništvo se pojmuje prizadevanje (posameznika, skupine) za doseg čim večjega finančnega uspeha ob tveganju. Izraz podjetništvo tako razumemo kot ustvarjanje neke nove vrednosti. Medtem ko je podjetnost lastnost oziroma značilnost človeka, s katero (ali s katerimi, če jih je več) človek v življenju nekaj doseže. Zato pri učencih razvijamo nekatere kompetence, ki jih bodo potrebovali pri izbiri bodočih poklicev oziroma za izvajanje in opravljanje del, s katerimi si bodo nekoč služili lasten kruh. Prav zaradi tega učimo učence ne le določenih znanj, pač pa stremimo tudi k temu, da se znajo pravilno učiti (za življenje, in ne le za ocene) in da za svoje ocene, znanje prevzemajo odgovornosti. Pri učencih v okviru tako rednega pouka kot tudi v okviru vseh drugih dejavnosti v šoli spodbujamo samostojnost, ustvarjalnost, inovativnost, sposobnost načrtovanja lastnega dela in kritičnega razmišljanja o svojem delu. Učenci razmišljajo o svojih močnih in šibkih področjih. Razmišljajo tudi, kako močna področja morda še izboljšati in kako se spopasti s šibkimi.

Učiteljice in učitelji na podružnični šoli na Kokrici učence spodbujamo, da razmišljajo o tem, kaj bi radi postali, ko odrastejo, in kaj bodo za to morali znati. Učimo jih, da iščejo te informacije iz različnih virov. V okviru rednega pouka učenci ob koncu ur občasno pišejo refleksije o tem, kaj so se novega v tisti uri naučili in kako jim bo to znanje koristilo pri kasnejšem izobraževanju. Kompetence podjetnosti krepijo tudi pri načrtovanju in izvedbi različnih dni dejavnosti, pa tudi pri načrtovanju in izvedbi

Gaja, 2. c

različnih kulturnih prireditev na šoli. Zelo uspešno smo v okviru projekta v preteklih letih izvedli tako imenovane 'tihe ure pouka' in 'tihe malice'. Pred kratkim smo uspešno zaključili akcijo 'Kje so copati'. Da, tudi organiziranost, rednost in doslednost učenca je kompetenca, ki bo nekje v prihodnosti prispevala k lažji zaželeni zaposlitvi. Na šoli smo sedaj, ko je tu mesec kulture, začeli izvajati novo dejavnost med učenci, ki bo krepila njihovo socialno kompetenco. Gre za to, da bodo učenci razmišljali in pisali o kulturnem pozdravljanju ljudi, da bodo nasploh razmišljali in pisali o kulturnem vedenju, da bodo učenci uredili svoje garderobe pred razredi (skratka, da bodo učenci dosledno skrbeli za svoje stvari). S tem bomo

razvijali socialno inteligenco, kar pomeni, da bodo učenci nekoč v prihodnosti znali ustvariti pozitivne odnose z drugimi ljudmi – tudi v bodočem poklicu (s sodelavci, z morebitnimi poslovnimi partnerji, strankami, kupci).

Za zaključek bi ob tem v razmislek poudarila, da se namreč že danes razvijajo nekateri novi poklici, ki bodo značilni za delo čez kakih dvajset let ali pa še prej. To so na primer epidemiologi, etični hekerji, specialisti za 3D-tiskanje, strokovnjaki za naravno in alternativno energijo, poklici s področja ravnanja z odpadki, s področja nanomedicine, urbane agronomije in še mnogi drugi.

In prav je, da že danes pripravljamo in vzgajamo otroke na izzive, ki jih čakajo v življenju.

Anita Žibrek

Nik, 1. č

Delo na kmetiji

(domišljajska zgodbica ob sličicah)

Nekega jutra sta mama Nada in ata Tone hranila živali. Na kmetiji so imeli: kokoške, račke, goske, petelina, pava in še veliko drugih živali. Potem sta šla mama Nada in sin Alen v hlev. Mama je molzla kravo, Alen pa je pometal hlev. Kasneje sta šla mama Nada in ata Tone obirat jabolka in pobirat druge pridelke. Na kmetiji so nato naredili stojnice in tržnico. Ljudje so kupovali njihove pridelke. Na vsem lepem je pes Flafi izginil. Vsi so ga iskali po celi kmetiji. O njem pa ne duha ne sluha.

Eden od kupcev na kmetiji je doma v svojem avtu opazil psa Flafija. Medtem so ga na kmetiji še vedno iskali. Naslednjega jutra je kupec Flafija pripeljal nazaj na kmetijo. Vendar tam ni bilo nikogar. To pa zato, ker so šli lastniki kupit novega psa po imenu Maks, saj Flafija niso našli. Kupec je Flafija peljal v avtu nazaj proti svojemu domu in tako so se na cesti srečali. Kupec in Flafi ter lastniki z novim psom.

Od takrat je imel pes Flafi novega pasjega prijatelja. **Bor, 3. č**

Kot da sem stara šestnajst let

(domišljjski spis)

Stara sem šestnajst let in hodim v srednjo šolo.

Pred kratkim sem imela rojstni dan. Zato sem dobila psa. V prostem času hodim na atletiko. Zelo rada sem s prijateljicami. Z najboljšo prijateljico Gajo hodiva skupaj na atletiko.

Nekega dne, ko sva se vračali s treninga in se ustavili še pri meni, mojega psa ni bilo zunaj. Zaradi tega sem se zelo prestrašila, in ker je bila že tema, me je bilo malo strah. Iz nahrbtnika sem vzela svetilko in z njo svetica v temo. Z Gajo sva ga klicali, a se ni oglasil. Šli sva po cesti, a ga ni bilo. Mami me je poklicala, ker jo je že skrbelo zame. Z Gajo sva šli vsaka na svoj dom.

Naslednji dan pa sem se spomnila, da je moj pes mogoče pri sosedovi psički. Poklicala sem Gajo in ji to tudi povedala. Dobili sva se in šli k sosedu. Sosega pa je povedala, da je bil res tam, a da je nato odšel proti gozdu. Mislila sem, da ga ne bova nikoli našli. Vendar sva šli vseeno pogledat v gozd. Klicali sva ga in ga iskali, a brez uspeha. Bili sva že utrjeni, zato sva se ustavili in si odpočili. Ko sva šli naprej, sem zaslišala cviljenje in takoj sem vedela, da je to on. Stekla sem k njemu, ga objela in odpeljala domov. Doma sem ga skopala in mu dala brikete. Gajo sem povabila na kosilo in se ji še enkrat zahvalila. Malo sva se še pogovarjali, potem pa je Gaja še enkrat pobožala mojega psa in odšla domov. **Živa, 4. c**

Tobja, 3. c

Opis moje peresnice

Moja peresnica je temno zelene barve. Ima črne pikice, na vrhu ima na levi strani napis. Notri imam različne barvice, pa dve lepili, ravnilo, šilček in bombice. O, in pero in svinčnik tudi! Zadruga je črne barve. Peresnica je pravokotne oblike. Vedno jo imam na desni gornji strani šolske mize. **Ožbej, 3. č**

Zajčkovi copatki

Zajčkovi copati so narejeni iz listja. Listi so rdeči, rumeni, oranžni in rjavi. Med listjem je mah, da zajčka ne zebe v noge. Za podplate uporabi vejice, za toploto v podplatih pa mehko travo. Namesto cofkov ima kostanjeve 'ježice'. **Julija, 3. č**

Cena knjige je
9,99
EUR
+ poština

Največja dejanja humanosti v najgrozljivših okoliščinah.

264 strani,
19 x 12,5 cm,
mehka vezava.

Tetovator iz Auschwitza temelji na resnični zgodbi Laleta in Gite Sokolov, slovaških Judov, ki sta preživela Auschwitz-Birkenau in si nazadnje ustvarila dom v Avstraliji. V taboriščih je bila Laletu dodeljena služba, v kateri je za preživetje tetoviral zapornike – dobesedno je praskal številke na roke svojih sotrpinov z neizbrisljivim črnilom in tako ustvaril enega najmočnejših simbolov holokavsta.

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Nazorjeva ulica 1 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04 201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si. Če jo naročite po pošti, se poština zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.

Gorenjski Glas

Pred vami je spet knjiga polna sladkih skrivnosti, ki se pripravljajo hito in enostavno. Je prva rešitev za vse gospodinje, ki bi rade naredile torto v čim krajšem času. Za torte vam ni treba peči biskvitov, piškotov in podobno, kreme pa so enostavne, iz običajnih sestavin in zelo okusne. Recepti niso le za pripravo klasičnih tort, ampak tudi desertne in priložnostne torte ter domiselne otroške kreacije.

224 strani, 140 x 200 mm, spiralna vezava

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Nazorjeva ulica 1 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04 201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si. **Če jo naročite po pošti, se poština zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.**

9,90
EUR

+ poština

www.gorenjskiglas.si

Gorenjski Glas

Tabor na Krvavcu

(doživljajski spis)

Nik, 1. c

Jeza

*Ne bom! Ne bom več dobra pevka!
Ne bom več lepo pela,
raje bom v veselje poletela.
Zdaj bom samo še 'fušala'
in sladkarije okušala.*

*Mikrofon bom na tla zagnala
in gledalcem fige kazala.
Samo še la, la, la bom pela
in nastopala kot kislja jera.*

*Kovanček vrgla bom v vodnjak,
to lahko zapoje vsak.
Sem ne bom več prišla,
raje bom zvezde gledala.*

*Jezna direktorica je prišla,
ker mikrofon mi je padel na tla.
Popevko leta so razglasili,
mene pa v kotu mirili.*

VSEM, PRAV VSEM, SE BOM UPRLA!!!
Moja hišica iz kock se je podrla.

Gaja Z., 4. c

Tobjija, 3. c

Elona, 1. c

Na torek v mesecu januarju smo se s šolo odpravili na Krvavec. Med potjo smo videli veliko zanimivih stvari. Peljali smo se tudi mimo ranča, na katerem živi moja sestrična. Proti koncu vožnje smo se začeli strmo vzpenjati. Ta pot do gondole je trajala približno pol ure.

Gondola se je velikokrat ustavila, saj je bilo vreme zelo vetrovno. Ko smo le prišli na cilj, nam je učiteljica naročila, naj počakamo na prtljago in nato odidemo v Rozko. Tam smo se okrepčali in se pripravili na smučanje. Najprej smo bili v skupinah, v katere so nas dodelili starši. Kasneje pa so nas vaditelji smučanja po potrebi razdelili v skupine, slabše ali boljše. Po napornem, a zabavnem smučanju smo si zaslužili kosilo. Po njem pa ponovno smučanje. V tem dnevu smo se učili še pravila smučanja (FIS-pravila) in vozle. Imeli smo tudi pohod in seveda večerjo. Spat smo se punce iz naše sobe odpravile ob devetih, a smo zaspale šele okoli enajstih zvečer.

Dnevi so potekali po enakem vrstnem redu: zajtrk, smučanje, kosilo, smučanje, počitek, večerja, večerne dejavnosti in spanje. Drugi večer smo se v okviru večernih dejavnosti skupaj igrali družabne igre, zadnji dan je prišla na vrsto igra Pokaži, kaj znaš. Zadnji dan smo smučali le dopoldne, po kosilu pa smo dobili medalje.

In spet je prišla na vrsto gondola. Ko smo prišli dol, smo vse spakirali v avtobus in se odpeljali. Na poti proti domu se je nekje na cesti zagostil nek tovornjak, zato nismo mogli mimo. Kar dve uri in pol smo čakali, dokler ni prišel traktor. Na šolskem dvorišču so nas že nestrpno čakali starši.

Tabor je bil zabaven, veliko smo se novega naučili. Če bi ga morala oceniti z oceno od ena do pet, bi ga ocenila s čisto petico. Spoznala sem veliko novih prijateljev in izboljšala spretnosti smučanja.

Po domače ali v najstniškem jeziku je bil noro carsko. **Ema, 5. c**

Sneženi mož je oživel

Če bi v zasneženem gozdu srečal sneženega moža, ki je oživel, kaj bi ga vprašal?

O odgovorih na tako vprašanje so razmišljali kokrški drugošolci in takole povedali:

– Veliko bi ga vprašala. Najprej bi ga vprašala, ali je mogoče človek ali ima le kostum. Tudi po imenu bi ga vprašala. Zanimalo bi me, kaj rad je. Prosila bi ga tudi, če mi lahko razkaže njegovo domovanje. **Pika, 2. č**

– Vprašala bi ga, kako naredi sneg in tudi, kako naredi pozimi mraz. **Neca, 2. č**

– Jaz bi ga pa prosil, če lahko zapeševa skupaj. Vmes bi ga vprašal, ali lahko tudi jaz postanem sneženi mož. **Jon, 2. č**

– Zelo sem radovedna, kako je to mogoče, da se sneženi mož ne stopi. To bi ga tudi vprašala. **Ava, 2. č**

– Mene bi zanimalo, kako je sneženi mož sploh oživel. **Sergej, 2. č**

– Jaz pa bi želel izvedeti, kako je sploh nastal. **Nace, 2. č**

V Več vprašanj bi imel zanj. Če bi postal moj prijatelj, bi mu rekel. Potem bi ga prosil, če mi pove, kje ima dom, da bi ga lahko obiskal kar vsak dan. **Lovro, 2. č**

– Rekel bi mu: »Sneženi mož, ali bi tudi spomladi še hotel živeti?« **Lev, 2. č**

Nanča, skupina Miška

Delo v društvu ni zastalo

Za nami je prvo leto novega mandatnega obdobja. Novo vodstvo Prostovoljnega gasilskega društva Kokrica je v začetku leta 2018 prevzelo vodenje društva.

Po prvem letu upravljanja je čas, da si ogledamo rezultate prvega leta pod novim vodstvom PGD Kokrica. Ti so zelo spodbudni in društvu napovedujejo svetlo prihodnost še naprej. Delo v društvu nikakor ni zastalo. Med večje lanske uspehe prav zagotovo spada gasilska veselica. Še enkrat hvala sponzorjem, donatorjem in vsem, ki ste nas z obiskom veselice podprli. Prav s temi sredstvi smo omogočili večino svojih aktivnosti.

Večjih pretresov v zadnjih mesecih leta ni bilo. Zelo hitro je prišel praznični december, ko tudi gasilci več časa posvetimo družini in prijateljem. Pripravili smo tudi novoletno srečanje članov PGD. Seveda pa nismo pozabili na gasilski podmladek, ki ga je obiskal Dedek Mraz, ki je vsakega otroka obdaroval s skromnim darilom.

Ker gasilci nismo vajeni počitka, smo se v zadnjih dneh starega leta odločili, da začnemo z drugim delom obnovitvenih del. Že ste lahko prebrali, da smo obnovili pisarno in spominsko sobo v gasilskem domu. Dotrajane prostore smo popolnoma preuredili v modernem slogu,

Dedek Mraz je obiskal podmladek našega društva.

dljivo dobri, lahko pa bi rekli, da so načrti in pričakovanja za leto 2019 še večji. Po uradnem delu nas je tako kot vedno pozno v noč zabaval tudi ansambel s plesno glasbo.

Takoj v začetku leta 2019 smo objaviti tudi novo gasilsko spletno stran. Lepo vabljeni k ogledu, na njej boste lahko redno našli sveže novice, poročila z intervencij, galerije slik in vse ostale potrebne informacije o našem gasilskem društvu. Obiščete nas lahko na spletnem naslovu www.gasilci-kokrica.si.

Seveda pa je bilo nekaj dela tudi na operativnem področju. Omeniti velja predvsem poplave 30. novembra 2018. Takrat je bilo v našem okolišju poplavljenih več stanovanjskih objektov, Partizanska pot pa popolnoma poplavljen. Ob takratni ujmi smo bili prisotni tudi v Jelendolu, kjer smo s postavitvijo mobilnega repetitorja omogočili komunikacijo reševalnih ekip na terenu. V mesecu januarju so nas presenetili pozivniki, s klicem na pomoč v podjetje Iskra, kjer je zagorelo. Čeprav je bila intervencija v dopoldanskem času, ko smo večinoma v službi, se je na klic na pomoč odzvalo šest naših operativcev. V sodelovanju z ostalimi društvi in poklicnimi kolegi iz Kranja je bil požar hitro in učinkovito pogašen brez večje gmotne škode.

Gasilci PGD Kokrica se nenehno izobražujemo, usposablamo in seveda opremljamo, saj lahko zgolj na tak način zagotavljamo visoko stopnjo uspešnosti ob posredovanjih. Tako smo v letu 2018 pridobili v društvu dva šolana gasil-

ca pripravnika, trenutno pa dva člana opravljata izobraževanje za nižjega gasilskega častnika.

Prav tako skozi celotno leto delamo in vadimo z gasilsko mladino. Zato ste prav vsi vabljeni, da se nam pridružite. Tudi tisti mlajši, ki bi gasilci šele postali.

Samo operativno delo v letu 2019 bo zelo podobno prejšnjemu letu. Vsekakor pa upamo na čim manj intervencij. Gasilci smo vam sicer na voljo v vsakem primeru, ko potrebujete našo pomoč.

V prihodnjih mesecih bomo končali prenovno dvorane. Spomladi se bomo ponovno posvetili vajam za gasilska tekmovanja, da bomo zopet dosegli dobre rezultate. Zatem junija sledi veselica. Tokrat pripravljamo nekaj še večjega in boljšega kot v preteklih letih, kaj več pa za zdaj ne izdamo. Prav kmalu pa vam sporočimo, kdo vas bo letos zabaval v obeh večerih gasilske veselice. Zagotovimo vam lahko res nepozaben žur, kakršnega pa na Kokrici še ni bilo. Že iz tega razloga velja redno spremljati našo novo spletno stran in Facebook profil.

Za konec pa zahvala še vsem vam. V mesecu decembru ste nam zopet namenili kar nekaj prostovoljnih prispevkov, ki nam bodo omogočili uspešno poslovanje tudi v prihodnjih mesecih. Hvala vam, ker nas spremljate, nas podpirate in nam omogočate, da naše poslanstvo opravljamo na visoki ravni.

Andrej Oman in Aljoša Močnik Štimac,
tajnik in poveljnik

Usposabljanje za pravilno rokovanje z novo gasilsko lestvijo

ki nam zagotavlja potrebne funkcionalnosti. Sedaj pa je na vrsto prišla tudi dvorana gasilskega doma, ki je poznana veliki večini izmed vas – lahko ste jo namreč obiskali ob različnih priložnostih – različna izobraževanja, ko ste otroke pripeljali na gasilske vaje, ob dnevih odprtih vrat ali pa na kakšni zabavi. Dvorana bo sedaj preurejena v enakem stilu kot ostali prostori, moderno opremljena z vsemi potrebnimi napravami za izvedbo različnih izobraževanj in srečanj, ustrezno ogrevana in izolirana. Ob tem pa lahko ponosno omenimo, da veliko večino del opravijo člani našega gasilskega društva brezplačno, saj je med nami veliko mojstrov iz različnih področij. Hvala vsem, ki pri preurejanju pomagajo na katerikoli način!

Januarja smo pripravili občni zbor v dvorani KS Kokrica. Takrat smo lahko prisluhnili poročilom društvenih organov in planom, ki nas čakajo v letu 2019. Rezultati leta 2018 so zavi-

MARINAR

Tomaž Gornik s.p.

Proizvodnja in popravilo čolnov za razvedrilo in šport, izposojanje športne opreme, posredništvo, druge poslovne dejavnosti - poslovno posredništvo

Dolžanova pot 6 - Kokrica
4000 Kranj - Slovenija
E-mail: marinar@siol.net
tel. / fax: + 386 (0)4 2049 340
GSM: + 386 (0)41 75 31 21
www.marinar-gt.si

Otroški cerkveni pevski zborček

V mesecu oktobru je v Župniji svetega Lovrenca na pobudo gospoda župnika nastal otroški pevski zbor. Sprva si niti nismo znali predstavljati, kako bo vse skupaj potekalo.

Začelo se je tako, da se nas je zbralo pet mamic s svojimi otroki in se naučili pesmice za eno mašo. Potem pa so se nam iz vaje v vajo priključevali novi člani. Danes na koro prepeva in igra že med dvajset in petindvajset dečkov in deklic, starih od šest do trinajst let, in njihovih staršev. Naš način delovanja je tak, da si vsak lahko sam izbere, na kakšen način bo sodeloval in popestril naš zborček. Veseli smo vseh, ne glede na znanje in starost. Tako imamo poleg pevcev dve dekleti, ki igrata na prečni flavti, organistko, dva na kitarah, dečka na cajonu in dve deklici, ki igrata violini. Nastal je pravi mali orkester. Mamice in očetje pa sodelujemo pri pripravi not in maše.

Čeprav smo sprva mislili, da bomo peli eno sveto mašo na mesec, se je izkazalo, da je želja in volja s strani otrok taka, da smo od oktobra naprej sodelovali in popestrili prav vse nedeljske otroške svete maše. Za božič pa so otroci pripravili tudi božično igrico. Imamo se super, vse skupaj poteka v zelo sproščenem vzdušju, nič na silo, saj so med nami tudi zelo majhni otroci. Vaje imamo vsak petek po večerni sveti maši ob 18.30, trajajo pa tako dolgo, dokler smo še vsi pripravljeni sodelovati. Na vajah pojemo, igramo, plešemo in se zabavamo, pri sveti maši pa smo pridni. Med mašo pojemo na koro, kar otrokom tudi veliko pomeni, saj se počutijo pomembne ... in prav je tako!

Če čutiš, da bi v prihodnje lahko bil oziroma bila tudi ti del naše nagajive ekipe, pridi, veseli smo prav vsakega posameznika.

Naš zbor skozi otroške oči

Vaja traja približno eno uro in jo imamo vsak petek zvečer ob pol sedmih. Tam se imamo zelo dobro. Naučimo se veliko pesmi in spoznamo nove prijatelje. Ko nastopi nedelja, smo vsi pripravljeni na to, da naredimo dobro mašo.

Imamo dva kitarista, dve dekleti na flavti, dve na violini, dirigentko in perfektno punco, ki igra na orgle. Seveda tudi veliko pevcev, tako da skupaj sestavljamo najboljši pevski zbor na svetu. Zelo bi bili veseli, če bi se nam še kdo pridružil. Če te zanima, pridi v veroučno učilnico ... A kdaj? To sem pa že napisala. **Ema Mrgole (10 let)**

Med vajami nas skoraj vedno pride pogledat župnik. Prejšnji petek smo se učili šest novih pe-

smi (od osmih pesmi). Na pevski zbor hodi tudi moj najboljši prijatelj Izak. Vaje se nam začnejo ob 18.30. Na koncu pa skoraj vedno dobimo sladkarije. Imamo kitaristko in kitarista, dve flavtistki, dve violinistki in dve orglaristki. Vsako mašo zapojemo približno dvanajst pesmi. Na Blažev blagoslov smo zapeli še štiri pesmi več. Imamo 30 pevcev, znamo že okrog 60 pesmi, od teh jih je nekaj, ki jih imamo najraje. Po vajah se vedno lovimo. **Tobija Zabret (8 let in pol)**

Naša Župnijska karitas

Na Kokrici je Župnijska karitas lepo dejavna že enajst let in vztrajno opravlja svojo osnovno nalogo.

Sredstva za pomoč tistim, ki jo potrebujejo, dobimo od krajanov. Nekateri redno (mesečno) prispevajo določeno vsoto v blagajno Karitas. Dvakrat v letu je temu namenjena nedeljska nabirka – puščica. V cerkvi pa je nabiralnik z napisom Karitas in tudi tam se nabere nekaj denarja.

Pred veliko nočjo in v adventnem času obiščemo ostarele in bolne vaščane, jim voščimo blagoslovljene praznike in jim izročimo skromna darila ter voščilnice, ki jih sami izdelamo. Teh obiskov in voščilnic je približno dvesto. Dva- ali trikrat v letu nam iz Ljubljane pripe-

ljejo hrano, ki jo razdelimo družinam ali posameznikom, ki so pomoči potrebni.

Prvo soboto v septembru naš g. župnik daruje sveto mašo za ostarele in bolne. Po maši pa jih povabimo v spodnje prostore in jih pogostimo. Vedno je prijetno vzdušje, skupaj tudi zapojemo. Poskrbimo tudi za prevoz, če ga potrebujejo.

Če je stiska velika, plačamo tudi nujne položnice. Obiskujemo starejše osamljene krajane in pomagamo denarno, če se komu zgodi kakšna nesreča.

Pri tem delu smo dejavne predvsem starejše ženske. Žal smo pred novim letom izgubile

našo srčno sodelavko Tončko, ki je poleg vsega drugega vzorno skrbela za finančno poslovanje naše Karitas.

V naše vrste vabimo nove sodelavke. Srečujemo se vsako zadnjo sredo v mesecu po sveti maši. Naša druženja so prijetna, delovna in vesela.

In še prošnja. Če opazite v svoji okolici stiske ljudi ali ste sami v taki situaciji, nam to sporočite na telefonsko številko 040/315 498 ali pa napišite na listek ter ga vrzite v nabiralnik Župnijske karitas, ki je pred vhodom v veroučne učilnice. Pomagali bomo.

Sodelavke Župnijske karitas Kokrica

Gardelinovci iščejo nove igralce

Društvo Gardelin se že nekaj let ukvarja s pomanjkanjem aktivnih članov, predvsem igralk in igralcev. Kljub temu nam vsako leto uspe izpeljati sezono dokaj razgibano in z vsaj nekaj prireditvami.

Gardelinovca in humorist Peška

Ob novem letu je navada, da se ozremo v preteklo leto in pogledamo, kaj dobrega nam je uspelo narediti. Naše društvo se že zadnjih nekaj let ukvarja s pomanjkanjem aktivnih članov, predvsem igralk in igralcev. Kljub temu nam vsako leto uspe izpeljati sezono dokaj razgibano in z vsaj nekaj prireditvami.

Tako smo v preteklem letu pripravili premiero otroške predstave v kulturnem domu na Kokrici, ki je bila zelo dobro obiskana.

Po predstavi smo pripravili tudi druženje z otroki in slikanje z igralci oz. liki iz predstave.

V marcu je naše društvo organiziralo veliki dobrodelni koncert na Kokrici, s katerim smo pomagali zbrati denar za družino Šenk, ki je v eksploziji plina na Mlaki ostala brez hiše. Skupaj s prijateljskimi društvi in ostalimi gostujočimi skupinami nam je uspelo pripraviti izjemno lep koncert, ki si ga je z navdušenjem ogledala nabita dvorana kulturnega doma na Kokrici.

Na koncertu so poleg nas nastopili tudi KUD Kokrčan, Klapa Gallus, Kostanarji, Ansambel Ideja, Stane Vidmar, humorist Peška in Kvatropirci. Za dober namen so se vsi nastopajoči odpovedali honorarju in nastopili popolnoma brezplačno. Tako nam je skupaj z vami uspelo zbrati izjemno lepo vsoto denarja, saj smo skupaj zbrali 3437 evrov. Ob tem bi se še enkrat radi zahvalili za pomoč vsem nastopajočim, TD Kokrica za pogostitev in sponzorjem za pomoč pri organizaciji oz. finančah.

Konec preteklega leta smo gardelinovci znova pripravili tudi Miklavževanje na Mlaki. Miklavž je skupaj s svojim spremstvom obiskal kar lepo število gospodinjstev po Mlaki. Dan pred tem, 4. decembra, pa smo na Miklavževanju, ki ga pripravlja turistično društvo, odigrali novo otroško predstavo, ki smo jo pripravili lansko jesen.

V letu 2019 gardelinovci kljub pomanjkanju igralcev ostajamo optimistični. Naše želje so še vedno pripraviti vsaj eno predstavo in obdržati organizacijo prireditev v takšni meri kot sedaj. V planu imamo pripraviti nove predstave v jeseni, miklavževanja decembra in pa organizacijo kakšne gostujoče predstave v našem kulturnem domu, ki bo popestrila kulturno dogajanje v naši KS.

Naše društvo je imelo v februarju tudi redni občni zbor in volitve za mandatno obdobje 2019–2023. Predsednik bo tako že tretji mandat za-

Kvatropirci

pored Jaka Šuštar. Šuštar se bo kot predsednik društva še naprej trudil za uspešno sodelovanje z ostalimi društvi in s krajevno skupnostjo. Ena od prioritet pa bo vsekakor moralo postati iskanje novih članov, predvsem igralcev in igralk.

Zato že sedaj in ponovno pozivamo vse krajanke in krajane, ki bi se radi preizkusili kot igralk in igralci, da nas pokličete na 040/612 126 ali nam pišite na gdgardelin@gmail.com. Vsakega novega nadobudneža bomo zelo veseli. Več informacij o našem društvu in predstavah pa najdete tudi na www.gdgardelin.si. **Vaš Gardelin, foto: Drago Papler**

Skuhajmo v minutah 20

200 preprostih receptov za zelo zaposlenega kuharja: zdravi prigrizki, družinska kosila, hitro pripravljene poslastice in druge dobrote; več kot 750 fotografij.

200 preprostih receptov za zelo zaposlenega kuharja: zdravi prigrizki, družinska kosila, hitro pripravljene poslastice in druge dobrote; več kot 750 fotografij.

Cena knjige je 11,90 EUR + poština
256 strani; 300 x 230 mm; mehka vezava

11⁹⁰
EUR

+ poština

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Nazorjeva ulica 1 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04 201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.
Če jo naročite po pošti, se poština zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.

www.gorenjskiglas.si
Gorenjski Glas

GG mali oglasi

E-POŠTA: malioglas@g-glas.si, TELEFON: 04 201 42 47

www.gorenjskiglas.si

Devetdeset let Vladimirja Kavčiča

V začetku novembra minulega leta je okrogli jubilej, devetdeset let, praznoval častni predsednik Krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Kokrica, tov. Vladimir Kavčič.

Vladimir Kavčič

Tovariš Vladimir Kavčič se je rodil 2. novembra 1928 v Bohinju v skromni bajtarski družini, ki jo je zaznamovalo veliko pomanjkanje, saj oče ni imel redne zaposlitve. V iskanju boljšega življenja se je družina preselila v Belgijo, kjer se je oče zaposlil v rudniku. Komaj se je kvaliteta življenja kolikor toliko popravila, pa je izbruhnila velika svetovna gospodarska kriza in oče je kot tujec med prvimi izgubil zaposlitev. Vrnili so se nazaj domov, oče pa se je v iskanju dela in zaslužka odpravil v takratno Perzijo, kjer so gradili železniško progo proti Sovjetski zvezi. Revščina in lakota sta še huje potrkali na vrata Kavčičevih, matere, Vladimirja in treh njegovih sestra. Živeli so od dninarskega dela in blaginje bogatejših kmetov in sosedov, kljub temu pa so bili pogosteje lačni kot ne. Od očeta ni bilo nobenega glasu, še manj pa obljubljenega denarja.

Po napadu Nemčije, Italije in Madžarske na Jugoslavijo je začela družina sodelovati z narodnoosvobodilnim gibanjem, kar pa je bilo usodno za mamo, ki jo je soseda ovadila Gestapu. Aretirali so jo in jo odvedli v strašno in zloglasno

mučilnico v Begunjah, doma pa pustili v negotovi usodi štiri nepreskrbljene otroke. Mamo so čez nekaj časa odpeljali v koncentracijsko taborišče Buchenwald, kjer je 25. maja 1945 umrla.

Komaj petnajstleten Vladimir je septembra 1943 odšel v partizane v Jeseniško-bohinjski odred, ki je takrat taboril na planini Uskovnica. Postal je kurir, januarja 1945 je bil v Cerknem premeščen v 3. bataljon brigade Janka Premrla - Vojka, kot pomočnik mitraljezca. Tako je kot droban partizanček prenašal velik lesen zaboj z okvirji nabojev za mitraljez Bren, kar je zanj predstavljalo hud napor. Na Primorskem je partizanal do konca vojne in na srečo kljub veliki, zadnji in najbolj siloviti sovražnikovi ofenzivi srečno preživel.

Po vojni se je vrnil domov in našel delo v žičarni jeseniške železarnice, aprila 1948 je vstopil v milico in bil odrejen na postajo v Trebnjem. Tam je spoznal svojo življenjsko sopotnico, partizanko Olgo, s katero sta se poročila in ustvarila varen dom hčerki in sinu. Delo je nadaljeval v Kranju, končal gimnazijo in višjo pravno šolo ter napredoval v komandirja Postaje milice Kranj. Zadnjih sedem let pred upokojitvijo je bil v rangu inšpektorja, učitelj strokovnega predmeta v kadetski šoli v Tacnu.

Vseskozi je bil aktiven na različnih področjih in za svoje požrtvovalno delo prejel mnoga

odlikovanja in priznanja. Bil je navdušen platinec, alpinist in gorski reševalec, predan in odličen šahist in sindikalni aktivist. V vseh organizacijah je bil nosilec glavnih funkcij, tudi v Krajevni organizaciji borcev za vrednote NOB Kokrica, kjer je kot predsednik kmalu spoznal, da je prihodnost te veteranske organizacije samo v pomladitvi članstva. Okoli sebe je zbral mlajše in predane tovarišice in tovariše in jim zaupal, da so prevzeli vodenje. Po njegovi zaslugi se je organizacija nekajkrat številčno povečala, pomladila in postala bolj aktivna in prepoznavna. Tovariš Vladimir je postal na predlog članic in članov častni predsednik krajevne organizacije Kokrica in prejemnik zlate plakete Združenja borcev Slovenije.

Jesen življenja preživlja v postojnskem domu za starostnike, kamor sta odšla z ženo Olgo, ki pa je na žalost pred kratkim umrla. V krajevni organizaciji ga nismo pozabili, saj smo ga pred nedavnim obiskali ter mu predali pisno priznanje Združenja borcev za vrednote NOB Slovenije, s katerim ga je glavni odbor odlikoval ob sedemdesetletnici Združenja. Tudi v prihodnje bomo obiskovali našega vzornika in prijatelja in z zanimanjem ter spoštljivo prisluhnili njegovim besedam. Še na mnoga leta, tovariš Vladimir!

Brane Virant,

foto: osebni arhiv Vojka Kern

Spominska komemoracija ob obletnici smrti Franca Mraka

Našega velikega krajana in revolucionarja Franca Mraka je nemški okupator 3. januarja 1942 ustrelil, ker je bil med prvimi Gorenjci, ki so se mu uprli.

Tretjega januarja je delegacija Krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Kokrica v spominskem parku padlih talcev v dolini Drage pri Begunjah izvedla spominsko komemoracijo s položitvijo venca na grob našega velikega krajana in revolucionarja Franca Mraka, ki ga je nemški okupator 3. januarja 1942 ustrelil kot talca.

Tajnik KOBZV NOB Kokrica, tov. Damjan Renko, je v krajšem govoru grobišče talcev v dolini Drage pri Begunjah opisal kot posvečen kraj, kjer je nacistični okupator med drugo svetovno vojno prelivljal kri najbolj srčnih Slovenk in Slovencev, predvsem Gorenjcev, kjer jih je po mučenju v begunjski kaznilnici nečloveško umoril. Njihova edina krivda je bila, da so nesebično ljubili domovino, narod in svobodo. Ta njihova ljubezen je bila močnejša od nemega stanja ob strani in nemočnega opazovanja poskusov zaslužnjevanja in izničenja lastnega naroda. Uprli so se takrat najmočnejšemu, najbolj krvoločnemu in najbolj nečloveškemu ubijalskemu stroju na planetu, ki je v tistem času okupiral že skoraj celotno Evropo. Uprli so se z zavedanjem, da bodo upor proti temu mogočnemu ubijalskemu stroju verjetno plačali z življenji.

V osrednjem delu je nato govorec na kratko orisal življenjsko pot Franca Mraka vse do trenutka, ko je točno pred 77 leti nečloveški nacistični ubijalski stroj v ledeno mrzlem zimskem jutru 3. januarja 1942 med 35 slovenskimi talci ustrelil tudi njega. Ustreljen je bil zato, ker je bil med 26. julija in 5. avgusta 1941 med prvimi 199 Gorenjci, ki so se upali upreti nemškemu okupatorju in mu dali vedeti, da svojih načrtov o izgonu in uničenju slovenskega naroda ne bo uresničil tako zlahka.

O tem govorijo tudi arhivski pisni viri nemške podružnice koroškega propagandnega urada na Bledu z dne 16. avgust 1941, ki pravi, da je »... dejavnost komunistov na Gorenjskem kljub zasledovanju partizanskih enot in zapiranju oseb, ki jih podpirajo, še vedno zelo živahna«. O kakšni pomiritvi tako sploh ni moglo biti govora, še več, prav ta prvi upor je v nemški zasedbeni upravi sprožil prve predloge o upočasnitvi procesa ponemčevanja in odložitve izгона prebivalstva do konca vojne, kar je svojevrsten dokaz o uspešnosti narodnoosvobodilnega gibanja.

Tistega zimskega jutra je Franc Mrak skupaj s sotrpini še zadnjič zrl v vrhove gorenjskih vršacev, obsijanih z jutranjim soncem, še zadnjič je tik pred usodnimi smrtnimi strelji ponosno zrl nemškim morilcem v obraz in jim tako pokazal, da je svoboden človek, le tega mu namreč ti niso mogli odvzeti. Spomin na Franca Mraka po 77 letih še vedno živi. Živi v naših mislih in srcih, živi pa tudi v zgodovinskem spominu slovenskega naroda, ki mu je lahko hvaležen, da je bil eden njegovih najbolj svetlih sinov. Vsem nam, ki se trudimo ohranjati vrednote NOB, negovanje takih spominov pomeni zavezo, da se bomo vedno upirali tistim, ki bodo poskušali teptati ta narod. Franc Mrak in vsi ostali na tem grobišču naj zato počivajo v miru. To seveda ne velja za njihove strahopetne morilce in njihove pomagače, ki jih je že zdavnaj pokopal čas sramotne pozabe.

Ob koncu komemorativne slovesnosti je delegacija z minuto molka počastila spomin na tovariša Franca Mraka in na vse umrle na tem kraju.

Damjan Renko

Jedi na žlico, sladice in ponudba »vse vključeno«

Ko si pred leti vprašal prijatelja, kam na nekaj toplega; kje imajo v Kranju ali njegovi ožji okolici kakšno dobro jed na žlico, je bil velikokrat odgovor: gostilna Lakner. Ta sloves je gostilna ohranila do danes. Z novim gospodarjem in najemnikom Marjanom Ovnikom in novo ekipo so seveda prišle tudi nove ideje in ena izmen njih je zagotovo ponudba za skupine »vse vključeno«. Mišljene so skupine v velikosti od dvajset, trideset ljudi in več; vse vključeno pa deluje po principu »all inclusive« sistema, ko sta v ceno vključena izbrana hrana in pijača.

»V osnovi se zgodba pri nas začne z aperitivom iz fraklja, kjer lahko izbirate med različnimi domačimi žganjicami. Zraven postrežemo t. i. pozdrav iz kuhinje, potem na 'dilci' kombinacijo hladnih predjed, sledi glavna jed – meso ali riba, na koncu pa seveda ponudbo zaokroži še sladica,« razloži Ovnik in doda, da se zgodba zelo lepo 'pelje' ravno v smislu omenjene ponudbe za skupine. Sploh ker prihaja pomlad, čas lepega vremena, počasi na vrta trkajo ideje o piknikih. Omislite si ga lahko praktično za skoraj vsa slavlja. Pri Laknerju imajo prostorno teraso ter z veseljem prevzamejo njegovo organizacijo. V senci stoletnih kostanjev tako pripravijo sprejem, postrežejo glavno jed, medtem ko si za glavno jed gostje lahko postrežejo sami z jedmi z žara.

V gostilni Lakner se lahko ustavite tudi sami, v dvoje, z družino; na malici ali kosilu,

izberete dnevni trihodni meni, kjer se lahko odločate med predjedjo, mesom s prilogo in sladico oziroma predjedjo, z ramsteakom ali ribo v tem času in sladico. Tistim, ki so ljubše sestavljene solate – imajo na voljo tudi te. Zagotovo je med njimi najbolj priljubljena klasika: solata s piščancem.

Kosila strežejo med tednom in ob koncih tedna, malice med tednom med 10. in 13. uro. Odprti so vsak dan, vendar ob ponedeljkih med 10. in 15. uro; od torka do petka od 10. do 18. ure, v soboto ter nedeljo odprejo ob 11. uri, zaprejo pa ravno tako ob 18. uri.

»Ob sobotah smo prilagodljivi glede zapiralnega časa; pač glede na rezervacije oziroma kako je neka sobota načrtovana in potem kako se v nadaljevanju odvija. Rezervacije pa so priporočljive, sploh za skupine.«

Menije v gostilni Lakner spreminjajo tedensko, glede na letni čas oziroma sezonsko ponudbo sestavin. Ponudijo tudi kaj posebnega za praznike, kot je to recimo valentinovo. Trenutno so na meniju večkrat enolončnice, bolj ko je bližje pomlad, več bo drugih jedi. Znani so po golažu, pasulju in telečji obari, pa tudi po pariškem pohancu s parmezanom. Namaze pripravljajo sami, delajo bakalar iz dimljene belske postrvi. Znajo k jedi priporočiti vino, vas razvajajo tudi z domačim sokom iz bezga, limone in mete; če si zaželite pivo, tudi to ni problem. Za sladico pa si lahko v teh dneh izberete cimeto mousse z medom in orehi.

Gostilna Lakner

Cesta na Brdo 33

Kokrica

4000 Kranj

Tel. za rez. 031 219 673

www.gostilna-lakner.com

lakner.gostilna@gmail.com

Vokalna skupina Kokr'čan

Od zadnjega Vaščana v novembru do danes smo bili člani Vokalne skupine Kokr'čan zelo dejavni.

Že konec novembra smo obiskali naše pevske prijatelje, moški pevski zbor Štinglc iz Borovnice. Vsako leto pripravijo koncert v počastitev sv. Martina. Letos je bil to tradicionalni, že dvajseti. Naslov koncerta in rdeča nit je bilo vprašanje »Kaj oštirji delajo?«. Poleg domače zasedbe Štinglc, vokalne zasedbe Cvet deklet iz Pristave in ženskega pevskega zbora Lipa iz Radovljice smo kot gostujoča skupina zapeli tudi Kokr'čani. Vsi skupaj smo zapeli 23 pesmi, ki so se tako ali drugače navezovala na praznik.

V decembru smo ob dnevu samostojnosti in enotnosti zapeli ob zaključku pohoda z baklami, ki ga že vrsto let organizirajo člani TD Kokrica. Ob slovenski himni zapojemo tudi kakšno božično pesem in tako polepšamo še božični čas.

Konec januarja imajo občni zbor gasilci, ki nas vsako leto povabijo, da prireditev začnemo s himno. Zapojemo tudi gasilsko himno, ki pa jo, kot je nam znano, ne izvaja prav veliko zborov. In na to smo seveda ponosni.

V prihajajočih tednih in mesecih imamo v planu kar nekaj nastopov v domačem kraju. Nastop na občnem zboru kokriških upokojevcov in nekaj praznovanj življenjskih obletnic s podoknico je že potrjenih. Povabili so nas tudi v kranjski dom upokojevcov, kjer polepšamo popoldne stanujočim in zaposlenim. Na koncert pa odhajamo tudi na drug konec Slovenije – na Bizeljsko. Prireditev bo v njihovi župnijski cerkvi, kjer je krasna akustika. Zato nam je petje tam v veliko veselje.

Poseben dogodek bo letos praznovanje 25-letnice delovanja naše skupine. Odločili smo se, da namesto vsakoletnega Pevskega večera organiziramo slavnostni koncert, ki bo v soboto, 6. aprila, v dvorani kulturnega doma na Kokrici. Program bo kar zahteven, saj bomo pokazali, kaj vse smo se v tem obdobju naučili. Čeprav tudi nam ne prizanašajo razne viroze in prehladi, se bomo potrudili, da poslušalci

Vokalna skupina Kokr'čan je nastopila tudi na občnem zboru gasilcev konec januarja na Kokrici.

ne bodo razočarani. Ob tem se moramo zahvaliti predvsem poslušalcem, ki nam vsako leto na naših koncertih dajejo potrditev, da delamo prav. Zahvala in priporočilo pa tudi našim podpornikom, brez katerih koncerti ne bi bili taki, kot so.

Ker je po volitvah v lanskem letu začel delovati nov svet KS, mu želimo veliko dobre volje in energije pri vodenju. Poleg dobrega sodelovanja pa si seveda želimo, da bi bilo nekaj več posluha in podpore tudi za kulturno dejavnost. **Klemen Naglič, foto: Dominik Bašelj**

Upokojenci smo aktivni

Leto 2019 smo v Društvu upokojevcov Kokrica začeli na polno. Treba je bilo pripraviti vse za izdajo našega glasila Informator, da bodo naši člani vedeli, kaj delamo v društvu.

Za zadnjo številko Vaščana smo pri naštevanju in opisovanju naših dogodkov in aktivnosti prišli do meseca novembra. Seveda se tukaj nismo ustavili, delali smo naprej.

Tako kot vsako leto smo imeli martinovanje na Dolenjskem, ki se ga je udeležilo 51 članic in članov. V decembru smo imeli pohod na Pangeršico. Pohodnikov je bilo več kot trideset, društvo jih je pogostilo z golažem, vampi in polento, oskrbnica koč pa nam je ocvrta še okusne flancate.

Ob koncu leta smo za vse člane pripravili novoletno srečanje. Nismo pozabili tudi na naše člane, stare nad osemdeset let, in jih skromno obdarili. Vseh obdarovancev je bilo več kot dvesto.

Leto 2019 smo začeli na polno. Treba je bilo pripraviti vse za izdajo našega glasila Informator, da bodo naši člani vedeli, kaj delamo v društvu.

Opravili smo že tudi januarski pohod v Lobnico v dolini Kokre. S februarским pohodom smo počastili kulturni praznik. Več kot trideset pohodnikov se nas je peš odpravilo v Kranj. V Prešernovem gaju smo se ustavili pred spomenikom našega največjega pesnika

in zapeli Zdravljico. Pot smo nadaljevali do Prešernovega gledališča in se udeležili proslave ob prazniku.

Zadnji dogodek, ki smo ga pripravili, je bil Športnik leta. Na prireditvi smo najbolj aktivnim podelili medalje. Podelili smo jih 23, in sicer devet zlatih, štiri srebrne in deset bronastih. Število je enako kot lani. Že več

let zapored je največ točk (152) zbrala Olga Veternik in postala športnica leta, za kar smo ji iskreno čestitali. Poleg medalje je prejela še manjši pokal iz rok predsednika komisije za šport, rekreacijo in gibalno kulturo pri PZDU Gorenjske Francija Pretnarja. Srečanje smo zaključili ob prijetnem klepetu in odličnem bograču. **Marjan Jerše**